

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Bordanje je kreativan sport bez granica i pravila, pa slučajni prolaznici nerijetko u čudu zastanu gledati nas kako preskačemo tačke, srušeni balvan ili se vozimo po nekom krovu

“A kud ćete vi s tim daskama? Kaj žica radi? Budete po blatu skakali? Nemate malo previše godina za te igre? I cure to rade?” Ovo je samo nekoliko iz niza pitanja i šala koje se redovito objaju o nas na putu prema Sljemeni dok hodamo s daskama u rukama. Pao je prvi snijeg, a s njim i prvi dogovor za bordanje. Skupljamo se na Mihaljevcu, baš kao i prije desetak godina, nestrpljivi čuti poznato škripanje pod bucama. Životi su nam se od tih ranih dana razdvojili u svim mogućim pravcima, svi su našli neko svoje mjesto pod suncem i prihvatili neku ozbiljnu titulu, ali na Sljemeni smo svi opet oni stari bezbržni klinici.

Teško je objasniti zašto nas tako naizgled smiješna stvar veseli i možemo se neumorno penjati i spuštati satima. Najbliže što sam došla objašnjenju je da je bordanje neka vrsta plesa i kad postigneš savršeno uravnotežen pokret, on je zadovoljština sam po sebi

Promatramo ostatke bijelih padalina i tražimo mjesto na kojem ćemo osmisliti svoju današnju aktivnost. Sljemenski je moto da sve što je oko nas možemo i voziti. Bordanje je kreativan sport bez granica i pravila, pa slučajni prolaznici nerijetko u čudu zastanu gledati nas kako preskačemo tačke, srušeni balvan ili se vozimo po nekom krovu. Danas iz šume vadimo staru industrijsku cijev koja će poslužiti kao simulacija gelendera i postavljamo je na rub Činovničke livade. Desetak složnih ruku donosi snijeg na hrpu i uz priče o nedavnim dogodovštinama oblikujemo naš snježni element. Ovo je možda prva godina da sam preskočila rani odlazak na glečer i da ću prvi dan sezone imati na domaćoj planini. Kakva užitak!

Uvijek ista priča

Prvi dan na snijegu je uvijek ista priča, glava se vrlo dobro sjeća svakog pokreta, no noge su klimave i pomalo nesigurne. Naučeni da to brzo prolazi, jedan za drugim skačemo i kli-

žemo po cijevi, svaki svojim stilom, brzinom i formom. Teško je objasniti zašto nas tako naizgled smiješna stvar veseli i možemo se neumorno penjati i spuštati satima. Najbliže što sam došla objašnjenju je da je bordanje neka vrsta plesa i kad postigneš savršeno uravnotežen pokret, on je zadovoljština sam po sebi.

Sve se kreće. Zvijezde kruže u galaksiji, planeti oko zvijezda, mi zajedno sa Zemljom... možda je negdje duboko u nama upisano da težimo takvim skladnim kretanjama kroz prostor. Sumnjam da ću to ikad moći riječima opisati, ali kliziti daskom po snježnoj površini ima snagu zbliziti ljude i, barem trenutno, otkloniti sve brige.

Vrijeme prolazi, smijeh i pljesak se ore za svaki novi trik, podloga polako postaje više lišće, a manje snijeg, no mi se i dalje ne damo. Lovim se u trenutku potpune zaigranosti i nije mi neugodno što trčkaram uzbrdo i dovikujem novu ideju što bismo mogli sljedeće. Nekad sam mislila da će svemu ovome jednom biti kraj i da

odrasli imaju pravila ponašanja kojih se moraju držati, ali sad vidim da je na meni kada i ako ću ih prihvatiti. Ljudi još uvijek reagiraju s oduševljenjem kad vide neke od vratolomija, to što mi više ne kažu “Gle kako cura skače”, nego “Gle kako teta skače” uzet ću kao kompliment.

Sljemenski pivopija

Izmoreni od padova i naglih okreta koje više ne probavljamo tako lako, sjedimo na drvenoj klupici i smijemo se koliko smo već sati proveli u ovom radijusu od pedesetak metara, a ideja nam nikad nije ponestalo. Dok skijaši dobiju samo koji tjedan otvorenih žica i srede staza, mi smo ovdje mjesecima i vjerojatno preskačemo travu na dijelovima gdje je snijeg okopnio do proljeća. Za nas je Sljeme glečer i radi dok god gore ima imalo snijega. Koliko sam samo puta ovdje doživjela klasični sindrom hrvatskog prigovaranja u redu za sedežnicu - “Kad sam ja bila u St. Moritzu...” ili “Joj, kak je ovo bezveze, u Austriji su sjedala grijana i staza je stoput duža.” Ja sam imala sreće na snijegu biti i po dvjestotinjak dana godišnje, običi puno mondenih skijališta svijeta, ali ništa mi ne može zamijeniti Sljeme i svim sam svojim alpskim prijateljima uvijek pričala o tom brdašcu iznad Zagreba gdje se poslije bordanja mogu spustiti u kino ili iz centra za pola sata biti na vrhu. Tu je i tipični primjerak sljemenskog pivopije koji se nikad ne pridruži našoj maloj skaconici jer je premala i Austrija ima bolju, a mene su baš te male skaconice odvele u daleki svijet i bile podloga za sve što danas znam. No, kako bi, danas zanemareni, Igor rekao - “Gdje postoji volja, naći će se način, a gdje nema volje, naći će se isprika.” Uz večeru mu prepričavam nove trikove koje sam danas naučila. Ne razumije ni riječi, ali klima glavom i trudi se biti dobar sugovornik, jer zna da me veseli.

Pratite nas i na www.pokretodmora.com i www.facebook.com/pokretodmora.

kalendar

STUDENI

K.I.T.A.

26. studenog

Račja Vas (Buzet)
Kvarnersko istarske treking avanture
Treking utrka: Kvarnersko istarske treking avanture ili popularno KITA već devetu sezonu okuplja zaljubljenike u trčanje, trčkanje ili samo hodanje na urbanim, planinarskim ili čak neoznačenim stazama

PROSINAC

Istarska zimska liga u trčanju

3. prosinca

Pazin
Utrka trećega kola

K.I.T.A.

9. prosinca

Lupoglav
Kvarnersko istarske treking avanture
Treking utrka

Istarska zimska liga u trčanju

10. prosinca

Pula
Utrka četvrtoga kola

Lim Bay Challenge: Sunny winter trail

16. i 17. prosinca

Vrsar, Kamp Portosole
16. prosinca: Sunny (hardcore trail utrka s 800 m uspona i 950 m spusta na stazi od 29 km) i Fun&Run (rekreativna utrka, 10 km sa 150 m visinske razlike)

17. prosinca: Urban (soft trail varijanta, 16 km s 250 m visinske razlike) i Kids Trail Run (za djece predškolskog i školskog uzrasta do 14 godina)

Pješački pohod Parenzanom

17. prosinca
Buje

Svetica trek

23. prosinca
Svetica (Šišan)